

LOT

Dinspre depărtate, tulburătoare ape
Un zvon se târăște spre mine rănit
Să-mi spună că vremea e mult mai aproape
Decât eu vreodată-am cătat sau gândit...

Să-mi spună că lumea-i bolnavă pe moarte
Că nu-i ca Sodoma mai bună nimic
Că umbra-i e boală-ndesată de șoapte
În timp ce la poartă doi soli au venit...

Iar Lot chinuit de-ndoieli și de soarte
Alegeri din urmă-l ajung la zenit
Dar toate-s de-acum amintiri prea deșarte
Când lumea se curmă-n cumplit răsărit...

Și pierde pe rând bogății și consoarte
Și gineri se pierd necrezând în nimic
Și-n sare se-ntorc de blestem îngropate
Privirea 'napoi stâlp de sare-l despici...

Și-n Luz e speranță-ngropată în noapte
Și fiicele-n grotă-l seduc amețit
Și-i fură sămânța pătată de vraiste
Moab și Amon se vor naște-nmiit...

.....

La marginea Mării Sărate de moarte
Stă Lot și se-ntreabă de șale-ndoit
De-i viața trofeu sau e pradă sau parte
Din viața eternă pierdută-n privit...
